

Sygn. akt II K 221/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy w Brzezinach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Sylwia Wierzbowska-Zimoń

Protokolant: Stażysta Karolina Darmach-Lisicka

przy udziale prokuratora Waldemara Drózdź

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 21 października 2015r., 30 listopada 2015 r., 8 grudnia 2015 r.

sprawy:

W. B.

s. J., M. z domu K.

ur. (...) w m. T.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 24 września 2014 r. ok. godz. 14:30 w miejscowości K., gm. D., woj. (...) kierował motorowerem m-ki R., nr rej. (...) na drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,4 – 2,0 ‰ alkoholu we krwi) nie stosując się w ten sposób do orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy w Ł. w dniu 27.02.2012 r. sygn. akt II K (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

II. w dniu 24 września 2014 r. ok. godz. 19:00 w miejscowości T., gm. D., woj. (...) kierował motorowerem m-ki R., nr rej. (...) na drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości (I próba 1,34 mg/l, II próba 1,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) nie stosując się w ten sposób do orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy w Ł. w dniu 27.02.2012 r. sygn. akt II K (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat,

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

1. **W. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów wyczerpującego dyspozycję art. 178a§1 i 4 kk, przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 91§1 kk i za to na podstawie art. 178a§4 kk w zw. z art. 91§1 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 42§2 kk w zw. z art. 4§1 kk orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat,

3. na podstawie art. 43§3 kk zobowiązuje oskarżonego do zwrotu prawa jazdy w terminie dwóch tygodni od uprawomocnienia się orzeczenia,

4. na podstawie art. 49§2 kk w zw. z art. 4§1 kk zasądza od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 1.000 (jeden tysiąc) złotych tytułem świadczenia pieniężnego,

5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 (sto osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 820,39 (osiemset dwadzieścia 39/100) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 24 września 2014 r. W. B. około godziny 14:30 w miejscowości K. prowadził po drodze krajowej należący do niego motorower o numerze rejestracyjnym (...). Oskarżony poruszał się po jezdni tzw. „wężykiem”, mając cały czas włączony prawy kierunkowskaz, a więc przemieszczał się w sposób, który zaniepokoił jadącego za nim samochodem marki C.– K. R., który postanowił zatrzymać motorowerzystę. K. R. wyprzedził pojazd prowadzony przez W. B., po czym nakazał mu gestem ręki, zjechać na pobocze, co ten uczynił. Zanim jednak do oskarżonego podszedł interweniujący mężczyzna, motorowerzysta zawrócił i rozpoczął jazdę w przeciwnym kierunku, zaczepiając daszkiem czapki o kabinę auta, tak, że ta spadła mu z głowy. K. R. podniósł zgubione nakrycie głowy, po czym udał się w pościg za oskarżonym. Po przejechaniu około 300-400 metrów, w podobny jak wyżej sposób, interweniujący spowodował zatrzymanie W. B.. Kiedy do niego podszedł, silnik jednośladu jeszcze pracował, wobec czego K. R. pośpiesznie wyciągnął kluczyk z jego stacyjki, po czym powiedział mu, że jest pijany i oznajmił, że dzwoni na policję. Oskarżony prosił, żeby tego nie robić, miał bełkotliwą mowę, był widocznie nietrzeźwy, a kiedy zatrzymujący wybrał numer 997 i rozpoczął rozmowę z policjantem, ten prowadząc motorower zaczął odchodzić, kierując się w stronę miejscowości N.. K. R. spisał wówczas numery rejestracyjne i przekazał telefonicznie relacje z zajścia. Następnie kierowca samochodu udał się na posterunek policji w B., gdzie pozostawił kluczyki, czapkę i zapisane numery rejestracyjne, po czym pośpiesznie kontynuował podróż do Ł..

/zeznania świadka K. R. – k. 14 v. – 15 w zw. z k. 98/

W godzinie 14: 20 oskarżony miał 1,4 do 2,00 ‰ alkoholu we krwi.

/opinia – k. 46 - 48/

Po godzinie 15 oskarżony spożywał wspólnie ze znajomym alkohol w postaci wódki w ilości 0,7 l, którą to konsumpcję mężczyźni zakończyli około godziny 17.

/zeznania świadka J. S. – k. 99/

Tego samego dnia, około godziny 19 K. R. wracał tą samą trasą i w miejscowości T. ponownie spostrzegł 2 motorowery, jadące jeden za drugim, w tym znany już sobie pojazd, rozpoznając go po numerach rejestracyjnych. Kiedy poprzedzające go pojazdy osobowe wyprzedziły jednoślady, jeden z kierowców motorowerów skręcił na teren prywatnej posesji, natomiast drugi kontynuował jazdę na wprost. K. R. podjął manewr wyprzedzenia go, i wówczas oskarżony zatrzymał się na poboczu i podniósł szybkę kasku, co umożliwiło w/w rozpoznanie kierowcy. Tor jazdy W. B. budził wątpliwości co jego stanu trzeźwości. Kierowcą tym ponownie okazał się być W. B.. K. R. po raz kolejny zabrał kluczyki oskarżonemu, który rozpoznał interweniującego. K. R. zatrzymał innego jeszcze kierowcę, a wówczas oskarżony przeszedł na drugą stronę i wszedł na teren przydrożnej posesji.

/zeznania świadków: K. R. – k. 14 v. – 15 w zw. z k. 98, G. J. – k. 7 v. – 8 w zw. z k. 98 v. - 99/

Oskarżony został przebadany urządzeniem typu (...) z wynikami, o godzinie: 19:34 – 1,34 mg/l, 19:47 – 1,28 mg/l.

/ protokół badania – k. 2, świadectwo – k. 32, zeznania świadków: A. K. – k.97 v., G. R. –k. 98/

Oskarżony W. B. urodził się w dniu (...), zdobył wykształcenie zawodowe - jako stolarz, nie ma nikogo na utrzymaniu, jest również rolnikiem, prowadzi własne 3 - hektarowe gospodarstwo rolne, z dochodem miesięcznym rzędu 500 – 700 zł.

W. B. jest dobrego stanu zdrowia, nie leczył się nigdy psychiatrycznie, neurologicznie, odwykowo, odbył służbę wojskową, posiada kategorię A.

W. B. nie zdradza cech upośledzenia umysłowego, nie cierpi również na żadną chorobę psychiczną, natomiast jest osobą uzależnioną od alkoholu, wymagającą leczenia odwykowego.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ł., (...) z dnia 20 lutego 2012 r. W. B. został skazany za przestępstwo z art.178a§ 1 i 4 kk , popełnione w dniu 1 stycznia 2012 r., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem wykonania tej kary na okres próby 2 lat, a także orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat, oraz świadczenie pieniężne w wysokości 500 zł..

Wyrok uprawomocnił się z dniem 27 lutego 2012 r.

Środek karny uległ wykonaniu z dniem 27 lutego 2015 r., a w/w skazanie uległo zatarciu.

/dane osobowo-poznawcze – k. 98 v., opinia psychiatryczna – k. 104 - 105, dane o karalności - k. 29 – 30, k. 36 – 37, 74, 114 i k. 58 – 59, wyrok – k.35, zawiadomienie – k. 46 akt II K 17/12/

Zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego oskarżony przyznał się do dokonania zarzucanych mu czynów, wyjaśniając, na rozprawie, że w dniu zdarzenia, przed południem wypił piwo o pojemności 0,7 l., a potem przyjechał do domu i wspólnie z kolegą wypił wódkę – około 0,5 l. Następnie potwierdzając, że kierowca busa dwa razy zajechał mu drogę, oświadczył, że do pierwszego zarzuty nie przyznaje się, „bo jeszcze wtedy nie wypił”. Jednocześnie W. B. podnosił, że myślał, że zakaz obowiązuje go na 2, a nie na 3 lata, przyznając, że był obecny na ogłoszeniu orzeczenia. Oskarżony nie widział również potrzeby leczenia odwykowego.

W toku postępowania przygotowawczego W. B. podał, że w godzinach rannych wypił wspólnie ze znajomym, każdy po trzy litrowe piwa. Oskarżony czuł się trzeźwo, postanowił wypróbować świeżo nabyty motorower marki R. i udał się w drogę do K., gdzie zatrzymał go kierowca busa, który twierdził, że jest nietrzeźwy i zabrał mu kluczyki. W tym momencie W. B. przyznał, że faktycznie był nietrzeźwy. Oskarżony zmuszony był pójść pieszo do domu, nie udało mu się dopchnąć pojazdu do miejsca swojego zamieszkania, więc zostawił go u znajomego w N.. Następnie, ze zdenerwowania W. B. sam wypił ćwiartkę wódki, zabrał z domu kluczyki i poszedł po motorower. Jadąc jednośladem został ponownie zatrzymany przez tego samego, co wcześniej kierowcę, który również odebrał mu kluczyki od pojazdu. Oskarżony wyjaśnił, że więcej nie pił żadnego alkoholu, a policjanci przebadali go po jakiejś godzinie od dotarcia do domu.

/wyjaśnienia oskarżonego - k. 96 v. – 97 w zw. z k. 21 - 23, 41/

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Okoliczności popełnienia zarzucanych oskarżonemu czynów nie budzą żadnych wątpliwości, a zostały ustalone w oparciu o konsekwentne zeznania świadków: K. R., G. J., które korespondują z wynikami badania stanu trzeźwości oskarżonego oraz opinią biegłego.

Stan nietrzeźwości oskarżonego w godzinie około 19 potwierdzony został w pełni wiarygodnym badaniem alkosensorem, które to urządzenia, jako w pełni sprawne posiadało stosowne świadectwo legalizacji, potwierdzając jego zdatność do użytku, w tym możliwość wiarygodnego pomiaru stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód z zeznań świadków w osobach policjantów potwierdził fakt dokonania badania, przy czym świadek G. S. nie miała w zasadzie wiedzy na temat okoliczności zajścia.

Tym samym wyjaśnienia oskarżonego należy uznać w zasadzie za niewiarygodne, głównie z powodu tego, iż nie są konsekwentne. W. B. podawał różne okoliczności, w tym porę i ilość spożytego alkoholu, co i tak w żadnej mierze nie podważa faktów ustalonych w oparciu o dowody obiektywne, jakim jest badanie przeznaczonym do tego urządzeniem

oraz opinia biegłego. Dodatkowo o stanie nietrzeźwości oskarżonego świadczą okoliczności podane przez świadka K. R., który miał bezpośrednią styczność z kierowcą motoroweru w chwili, gdy przemieszczał się on po drodze publicznej. Świadek ten ponad wszelką wątpliwość wskazywał na charakterystyczne elementy jego zachowania, jak bełkotliwa mowa, czy sposób jazdy. Zresztą również przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego, oskarżony stwierdził, że faktycznie był nietrzeźwy.

Zachowania W. B. w żadnej mierze nie tłumaczy fakt, iż mylnie zapamiętał okres obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów, zwłaszcza, że był obecny na ogłoszeniu wyroku, a nie posiłkował się, czy posługiwał danymi o karalności, w których faktycznie widniała mylna informacja.

Zeznania świadka J. S., w zasadzie nie stanowią źródła istotnych ustaleń, choć potwierdzają fakt wspólnego z oskarżonym spożywania wysokoprocentowego alkoholu do godziny 17.

Sąd oparł się również na opinii biegłych psychiatrów, która potwierdza pełną poczytalności oskarżonego, jak również fakt jego uzależnienia od alkoholu, którego W. B. zdaje się nie dostrzegać.

Ustalając powyższy stan faktyczny Sąd nadto oparł się na dokumentach w postaci: danych o karalności, które korelowały z wyrokiem oraz informacją o wykonaniu środka karnego, a więc Sąd ustalił, że zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych obowiązywał w okresie od 27 lutego 2012 r. do 27 lutego 2015 r..

W ocenie Sądu, zgromadzone dowody pozwoliły na uznanie, że w dniu 24 września 2014 r. ok. godz. 14:30 w miejscowości K., gm. D., woj. (...) kierował motorowerem m-ki R., nr rej. (...) na drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości (1,4 – 2,0 ‰ alkoholu we krwi) nie stosując się w ten sposób do orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy w Ł. w dniu 27.02.2012 r. sygn. akt II K (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat, tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

Nadto, tego że w dniu 24 września 2014 r. ok. godz. 19:00 w miejscowości T., gm. D., woj. (...) kierował motorowerem m-ki R., nr rej. (...) na drodze publicznej znajdując się w stanie nietrzeźwości (I próba 1,34 mg/l, II próba 1,28 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) nie stosując się w ten sposób do orzeczonego wobec niego przez Sąd Rejonowy w Ł. w dniu 27.02.2012 r. sygn. akt II K (...) zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat, tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 kk

Oskarżony działał umyślnie w zamiarze bezpośrednim. Spożył alkohol, na co wskazuje wynik przeprowadzonych badań oraz opinia biegłego, który w oparciu o posiadane wiadomości specjalne ocenił jego stan nietrzeźwości w godzinie około 14:30, a dowód ten nie budzi wątpliwości. Po spożyciu alkoholu bez żadnego istotnego powodu dwukrotnie tego samego dnia naruszył obowiązujący go zakaz sądowy, nie wyciągając żadnych refleksji z poprzednich wyroków, a nawet z tego, że obcy przypadkowy kierowca, widząc jego zachowanie zabrał mu kluczyki i zgłosił sprawę do organów ścigania.

W toku postępowania nie zostały ujawnione żadne okoliczności wyłączające winę lub bezprawność popełnionego czynu. Oskarżony, pomimo iż znajdował się pod wpływem alkoholu, dysponował możliwością oceny swojego zachowania i w chwili dokonywania przypisanych mu czynów znajdował się w takiej sytuacji motywacyjnej, że mógł zachować się zgodnie z normami prawa.

Czyny oskarżonego charakteryzowały się znaczną społeczną szkodliwością, a ich stopień był wyższy niż znikomy. Ilość spożytego przez oskarżonego alkoholu była znaczna, prowadziła do wyniku znacznie przewyższającego wartości minimalne wynikające z art. 115 § 16 kk, definiującego stan nietrzeźwości. Stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Przy tym stężeniu alkoholu we krwi występuje już upośledzenie zdolności do prowadzenia pojazdów. Upośledzenie to jest tym wyższe, im większy jest poziom alkoholu we krwi. Stan ten znacznie ograniczał możliwości jego percepcji.

Oskarżony, po raz kolejny naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasadę trzeźwości, a swoim zachowaniem godził w bezpieczeństwo i poczucie pewności innych uczestników ruchu drogowego, nadto w sposób zawiniony naruszał zakaz sądowy.

Okoliczności łagodzącą stanowiło jedynie, że to, że obecnie oskarżony jest osobą niekaraną. Okolicznością obciążającą zaś postawa sprawcy, a także znaczny stan nietrzeźwości wyrażający się w ilości alkoholu we krwi i w wydychanym powietrzu i fakt popełnienia dwukrotnie tego samego dnia, dwóch przestępstw, w sytuacji, kiedy pierwsze z nich zostało ujawnione i zgłoszone.

Za przypisane sprawcy czyny, popełnione w warunkach ciągu przestępstwa Sąd wymierzył karę 1 roku pozbawienia wolności, która zostały dostosowane do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego i, zdaniem Sądu, spełni swe cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, oddziaływania prewencyjnego i wychowawczego na oskarżonego, a zwłaszcza pozwoli uzmysłowić nieopłacalność tego typu przestępnych zachowań i konsekwencji prawnych, jakie ze sobą niosą. Takich celów kary w żadnej mierze nie osiągnięto by wymierzając karę z dobrodziejstwem warunkowego zawieszenia jej wykonania. Oskarżony jest bowiem sprawcą niepoprawnym, a jego sposób postępowania w dniu 24 września 2014 r. świadczy dobitnie o stosunku do kar wolnościowych oraz wskazuje na brak jakiegokolwiek szacunku do porządku prawnego i norm społecznych. Wymierzając karę Sąd uwzględnił stopień winy i społecznej szkodliwości czynu sprawcy. Sąd kierował się także względami prewencji ogólnej – społeczeństwo musi wiedzieć, że zachowanie oskarżonego, który jechał pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości, spotkało się z należytą reakcją.

Sąd orzekł również na podstawie art. 42 § 2 kk zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym (o charakterze obligatoryjnym) na okres 5 lat, co ma zapobiec ponownemu popełnianiu przez oskarżonego przestępstw tego typu w tym okresie oraz oddziaływać na niego represyjnie i dyscyplinująco. Na czas obowiązywania zakazu oskarżony winien zostać wyeliminowany z grona uczestników ruchu drogowego jako osoba stwarzająca realne zagrożenie dla jego bezpieczeństwa.

Na podstawie art. 49 § 2 kk Sąd orzekł również świadczenie pieniężne w wysokości 1.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, które to stanowi finansową dolegliwość dla oskarżonego. Wysokość świadczenia została dostosowana do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu sprawcy.

W ocenie Sądu wymierzone kary i środki karne są adekwatne do realiów faktycznych sprawy i będą wystarczającą dolegliwością dla osiągnięcia celów kary. Okres trwania orzeczonego zakazu jest właściwym dla kształtowania się świadomości prawnej oskarżonego, który będąc pod wpływem alkoholu kierował pojazdem mechanicznym pokonując pewną odległość w terenie zabudowanym. Jest on także adekwatny do rzeczywistego zagrożenia, jakie oskarżony stworzył swoim zachowaniem w chwili popełniania przestępstwa. Najskuteczniejszym sposobem poprawy bezpieczeństwa na drogach jest wyłączenie z ruchu osób, które zagrażają temu bezpieczeństwu i nie przestrzegają zasad określonych prawem.

Obciążając oskarżonego kosztami procesu, w tym opłatą, Sąd działał w oparciu o art. 627 kpk w zw. z art. 626 § 1 kpk. Oskarżony pracuje i posiada majątek, co świadczy o stosunkowo dobrej kondycji finansowej i sytuacji materialnej, co pozwoli na uiszczenie kosztów postępowania bez narażenia na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.